

neraliter quadrant; & quæ minui non possunt, non possunt auferri. Certe contra experimentorum tenorem somnia temere confin-
genda non sunt, nec a naturæ analogia recedendum est, cum ea
simplex esse soleat & sibi semper consona. Extensio corporum non
nisi per sensus innotescit, nec in omnibus sentitur: sed quia sensi-
bilibus omnibus competit, de universis affirmatur. Corpora plura
dura esse experimur. Oritur autem durities totius a duritie par-
tium, & inde non horum tantum corporum quæ sentiuntur, sed ali-
orum etiam omnium particulas indivisas esse duras merito conclu-
dimus. Corpora omnia impenetrabilia esse non ratione sed sensu
colligimus. Quæ tractamus, impenetrabilia inveniuntur, & inde
concludimus impenetrabilitatem esse proprietatem corporum uni-
versorum. Corpora omnia mobilia esse, & viribus quibusdam (quas
vires inertiae vocamus) perseverare in motu vel quiete, ex hisce cor-
porum visorum proprietatibus colligimus. Extensio, durities, impe-
netrabilitas, mobilitas & vis inertiae totius oritur ab extensione, du-
ritie, impenetrabilitate, mobilitate & viribus inertiae partium: &
inde concludimus omnes omnium corporum partes minimas extendi
& duras esse & impenetrabiles & mobiles & viribus inertiae prædi-
tas. Et hoc est fundamentum philosophiæ totius. Porro corporum
partes divisas & sibi mutuo contiguas ab invicem separari posse, ex
phænomenis novimus, & partes indivisas in partes minores ratione
distingui posse ex mathematica certum est. Utrum vero partes
illæ distinctæ & nondum divisæ per vires naturæ dividi & ab invi-
cem separari possint, incertum est. At si vel unico constaret expe-
rimento quod particula aliqua indivisa, frangendo corpus durum &
solidum, divisionem pateretur: concluderemus vi hujus regulæ,
quod non solum partes divisæ separabiles essent, sed etiam quod in-
divisæ in infinitum dividi possent.

Denique si corpora omnia in circuitu terræ gravia esse in terram,
idque pro quantitate materiæ in singulis, & lunam gravem esse in
terram pro quantitate materiæ suæ, & vicissim mare nostrum grave
esse in lunam, & planetas omnes graves esse in se mutuo, & come-
tarum similem esse gravitatem in solem, per experimenta & obser-
vationes astronomicas universaliter constet: dicendum erit per hanc
regulam quod corpora omnia in se mutuo gravitant. Nam & forti-
us erit argumentum ex phænomenis de gravitate universali, quam
de

de corporum impenetrabilitate: de qua utique in corporibus cœ-
lestibus nullum experimentum, nullam prorsus observationem habe-
mus. Attamen gravitatem corporibus essentialem esse minime af-
firmo. Per vim insitam intelligo solam vim inertiae. Hæc immu-
tabilis est. Gravitas recedendo a terra, diminuitur.

REGULA IV.

*In philosophia experimentalī, propositiones ex phænomenis per
inductionem collectæ, non obstantibus contrariis hypothesebus,
pro veris aut accurate aut quamproxime haberi debent, do-
nec alia occurrerint phænomena, per quæ aut accuratiores
reddantur aut exceptionibus obnoxie.*

Hoc fieri debet ne argumentum inductionis tollatur per hypo-
theses.

PHÆNO.